

Iz ribarske prakse

Sveučilište Wuhan u NR Kini

U našoj razumljivoj okrenutosti Zapadu i težnji k boljem životu, katkad zaboravljamo da i u ostalom dijelu svijeta postoje bar oaze institucija i ljudi koji u svojem radu nastoje biti ravnopravni s vrhunskom svjetskom znanosti. Među njih može se ubrojiti i Sveučilište Wuhan, smješteno u istoimenom glavnom gradu središnje kineske pokrajine Hubei. Nadimak je te pokrajine Zemlja ribe i riže, tako da se, suprotno našim očekivanjima, svuda uočava bogatstvo u hrani (sl. 1). Ovdje ima mnogo jezera, tako da je ribarstvo, i ribolov i akvakultura, vrlo razvijeno. Ipak, još uvijek relativna izoliranost tog dijela Kine, uočljiva je iz mnoštva detalja, pa se tako u ovom šestomilijunskom gradu npr. ne može rezervirati karta za međunarodni let iz Pekinga, a na nekim okolnim ribnjacima rečeno mi je da sam prvi stranac koji je tu uopće bio.

Kroz grad se provlači muljevita rijeka Jang Ce, koja svoj tok završava u Šangaju. Na sl. 2, snimljenoj iz hrama Žutog ždrala, u daljini se vidi most preko spomenute rijeke kraj kojega je Mao Zedong u kasnim godinama započeo svoje poznato preplivavanje. Iako je dan vedar, grad se zbog mnoštva vlage u zraku gubi u izmaglici, toliko karakterističnoj za kineske crteže. Automobila je po ulicama dosta, ali isključivo službenih, među kojima se, na tipično azijski način, gura mnoštvo bicikla. Imaju ih gotovo svi, ali su ipak skupi. Običan model stoji oko 70 dolara, što je u usporedbi s plaćom sveučilišnog profesora s oko 40 i asistenta s oko 20 dolara mnogo. Zato se, pogotovo mlađe obitelji, razvoze na posao i u školu i na jednom biciklu (sl. 3), a zgodna je slika kada jedan profesor poveze drugoga. Razgledavanje grada uključivalo je i posjet budističkim hramovima. Ovdje se kao šokantan detalj uočava stari orijentalni simbol svastika, tisućljećima stariji od Hitlera, koji ga je zloupotrijebio (sl. 4). Na takvim jastučićima, ispred Budhina kipa, mnoštvo je ljudi koji se mole i to je jedino mjesto na kojem se uočava religioznost u ovoj vrlo ateističkoj državi (sl. 5).

Samo Sveučilište organizirano je po principu kampa, gdje je na jednom prostoru smješteno sve, od nastavnih i znanstvenih objekata, do stambenih

zgrada za studente i nastavnike, kao i trgovačkih, zabavnih i zdravstvenih sadržaja. Za evropske pojmove stambene zgrade za nastavnike djeluju prilično zapušteno, a i unutrašnjost pokazuje još relativno siromaštvo kineskog društva. Jednostavan namještaj, podovi od nebojena betona, bez parketa, mala prostorija s rupom u betonu, koja služi i kao zahod i kao odvod za tuš, koji strši iz zida iznad nje. To je ipak napredak, jer u centru je mnoštvo pretrpanih stanova, koji zajednički dijele katni WC i kupaonicu. I studentske su sobe pretrpane, s dva vojnička kreveta na kat u svakoj od njih. Međutim, sve ovo ne ometa marljivost i težnju za što boljim znanstvenim rezultatima. To je omogućeno i skupom suvremenom znanstvenom opremom, koncentriranom u zgradi Odjela za fiziku (slika 6). Državnim ulaganjem kao i poklonima iz inozemstva, trokatna je zgrada ispunjena kvalitetnim aparatima i kompjuterima, uz koje su došli i inozemni instruktori. Na taj način sve funkcionira, pa se cijelo Sveučilište koristi ovim prostorima. Sličan kontrast odaje i hotel za strance koji posjećuju Sveučilište, s mnogo prostora u svakom stanu, kvalitetnijim namještajem, pokrivenim podovima, suvremenom kupaonicom.

Sveučilište Wuhan jedno je od četrdesetak u ovoj me gradu, osnovano 1913. g. Do 1953. obuhvaćalo je i studije tehničkih znanosti, agronomije i medicine, a tada su se ovi odvojili u zasebna sveučilišta. To je i jedan od razloga velikog njihova broja. Danas sadrži dvadesetak odjela društvenih i prirodnih znanosti, a ribarstvo se proučava na Odjelu za biologiju. Zanimljivo je napomenuti da je šef ovog Odjela, kao i većine drugih, partijski sekretar, koji sa strukom nema veze. Studenata je na Sveučilištu više od 10 000, a podučava ih oko 2 000 nastavnika svih stupnjeva. Među studentima osjeća se vrlo jaka "žed" za inozemstvom, pri čemu su im SAD san o zemaljskom raju. Zbog toga nije teško uspostavljati kontakte, jer svi bi željeli što više čuti o vanjskome svijetu, kao i razgovarati engleskim jezikom.

Uz obale prostranog Istočnog jezera (Dong hu), osim nekoliko sveučilišta, smještene su i druge ustanove, koje se bave proučavanjem limnoloških znanosti. Najkvalitetniji je Institut za hidrobiologiju Ki-

neske akademije znanosti, gdje sam imao mogućnost održati jedno od predavanja (sl. 7). Za razliku od drugih ustanova, ovdje se dosta znanstvenika dosta dobro služi engleskim, pa je bilo moguće i izravno komunicirati, bez pomoći simpatične prevoditeljice Chen. Ovaj je Institut snažno razvio genetiku u akvakulturi, tako da sljedeće godine organizira i četvrti međunarodni simpozij iz ovog područja znanosti. Dobro je opskrbljen i opremom, literaturom i pokusnim objektima.

Za vrijeme boravka na Sveučilištu Wuhan, posjetio sam i nekoliko okolnih ribnjačarstava, na kojima

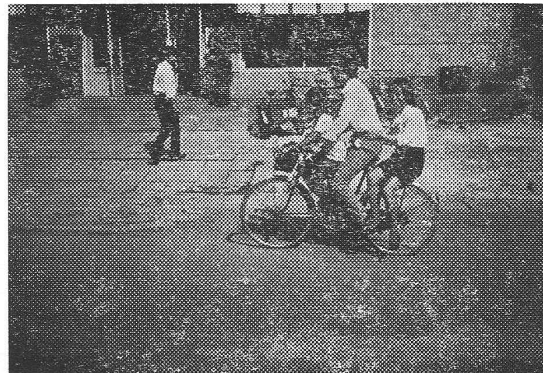
se upravo provodio inducirani mrijest, među ostalim, i crnog amura te kineske deverike (sl. 9). O ovoj tehnologiji, kao i općenito o kineskom ribnjačarstvu, dosta je precizno, uz pomoć prof. Donga, opisano u »Ribarstvu Jugoslavije« iz g. 1980. (str. 40—42), pa to ovom prilikom nije potrebno ponavljati. Zgodno je istaknuti da su ribnjačari posvuda po svijetu vrlo susretljivi, pa tako i kineski. Zbog toga nije bilo druge nego nebrojeno puta, sa svakim oko stola, ispitati čašu do dna, uz zdravicu KAM-PEI (sl. 9)!

Doc. dr. TOMISLAV TREER, dipl. inž.

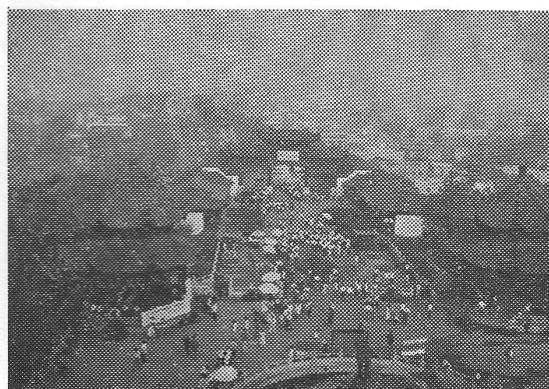
Reportaža iz Kine u slikama

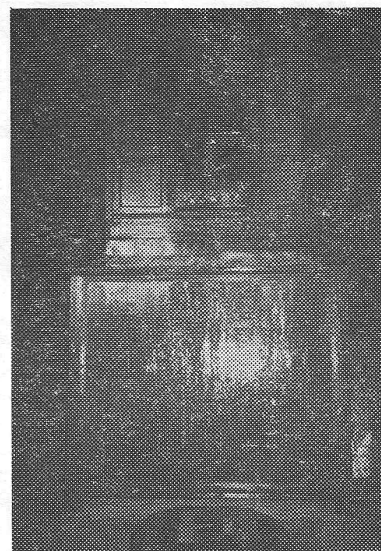
Sl. 1. Kineska obitelj na ručku u restoranu

Sl. 3. Mlada obitelj na biciklu

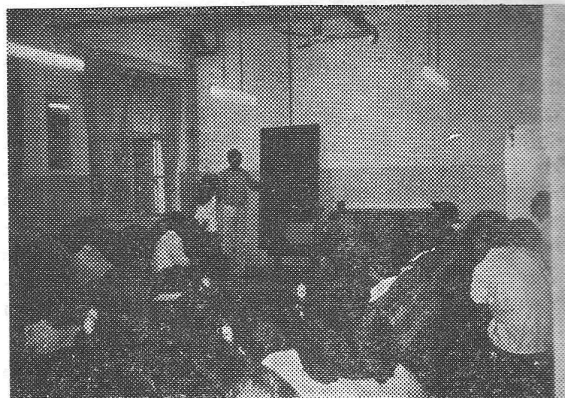
Sl. 2. Pogled iz hrama Žutog ždrala

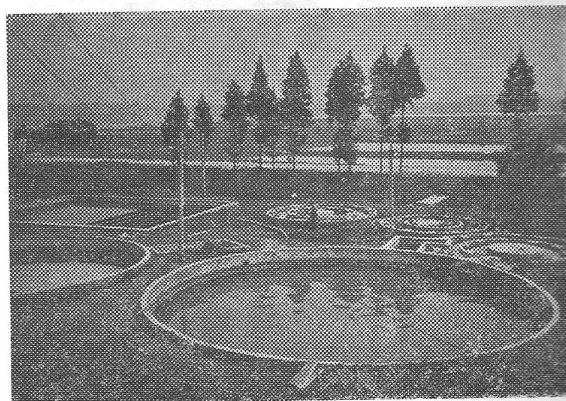
Sl. 4. Budhin oltar sa svastikom

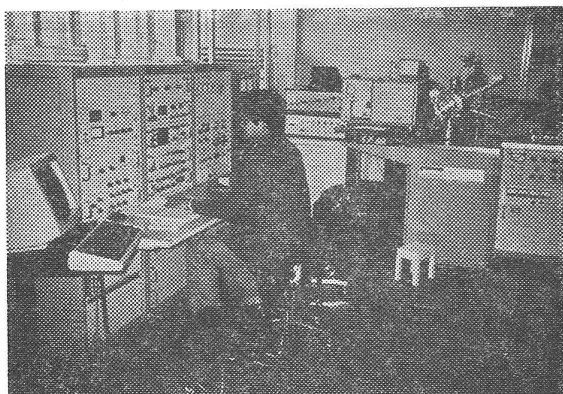
Sl. 5. Molitva u budističkom hramu

Sl. 7. Scena s predavanja

Sl. 8. Detalj mrestilišta

Sl. 6. Prostorija s opremom na Sveučilištu Wuhan

Sl. 9. Ribarska zdravica